

عنوان مقاله:

تحلیل فردگرایی در شبکه های اجتماعی مجازی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات رسانه های نوین، دوره 4، شماره 15 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

محمد رضایی - پژوهشگر مرکز مطالعات اسلام جهانی دانشگاه گوتته فرانکفورت

مهدی غلامزاده - کارشناسی ارشد جامعه شناسی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

در میان اندیشمندان و جامعه شناسان ایرانی مجادله ای مبنی بر فردگرا یا جمع گرا بودن جامعه ایرانی وجود دارد؛ اما این مجادله و همچنین پژوهش های تجربی در مورد فردگرا یا جمع گرا بودن جامعه ایران فارغ از توجه به زندگی ایرانی ها در شبکه های اجتماعی مجازی، شکل گرفته و انجام شده است. حال آنکه با گسترش استفاده از این شبکه ها در سال های اخیر لازم است تا جمع گرایی و فردگرایی در نسبت با شبکه های مجازی نیز مورد مطالعه قرار گیرد. برای مطالعه این موضوع در این پژوهش، کار با نظریه فردگرایی شبکه ای بری ولمن (2012) آغاز گردید و در نهایت این مفهوم بازتعریف و مقیاسی برای سنجش آن ساخته شد؛ بنابراین یکی از نوآوری های این پژوهش ساخت مدل اندازه گیری برای این مفهوم بوده است. یافته های به دست آمده نشان از فردگرایی شبکه ای در سطح متوسط دارد و به طور کلی می توان گفت کنش های فردگرایانه و جمع گرایانه در سطوح مختلف در شبکه های اجتماعی مجازی دیده می شود. همچنین یافته های جدید نشان می دهد خانواده گرایی به عنوان یکی از فرهنگ های عمومی جامعه ایران در شبکه های مجازی نیز نقش چشمگیری دارد. در نهایت می توان گفت مقیاس فردگرایی شبکه ای ساخته شده در این پژوهش که برای اولین بار سنجش شده است می تواند الگوی مناسبی در مطالعه فردگرایی در فضای مجازی باشد که لازم است اصلاح و دوباره سنجش شود.

کلمات کلیدی:

فردگرایی شبکه ای، فردگرایی، جمع گرایی، شبکه های اجتماعی مجازی، ولمن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894226>

